

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

V.

tegen

Morsum-Magnificat.be

Met een mail van 25 juli 2022 dient de heer V. een klacht in tegen Morsum-Magnificat.be. Aanleiding is een artikel van 3 juli 2022 onder de titel *[Naam] in het vizier van Morsum Magnificat – Update 1*. Verantwoordelijke uitgever Erik Verbeeck van Morsum Magnificat antwoordt met een brief van 25 augustus, per mail bezorgd op 26 augustus, waarop V. reageert met een brief van 11 september 2022.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 2 december 2022. V. woonde de hoorzitting bij. Erik Verbeeck van Morsum Magnificat was niet aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over V., een activist die volgens de inleiding hier, daar, ginder en overal actief is, behalve op de werkvloer. Volgens het artikel ontvangt V. betalingen van sponsors in het zwart om ze dan officieel uit te geven. De auteur schrijft dat Morsum Magnificat daarvoor zo nodig de bewijzen zal leveren. Hij omschrijft V. als een ambtenaar van Justitie die overal opdaagt als activist maar voor zijn werkgever al jaren ziek is. Hij vervolgt dat Justitie daaraan een einde heeft gesteld, maar dat V. wijselijk zwijgt over het bedrag dat hij aan Justitie moest terugbetalen voor onterecht ontvangen uitkeringen.

Verder meldt het artikel dat V. al minstens tien jaar bekend is bij de redactie van Morsum Magnificat en dat hij MORSE-Press (uitgever) af en toe wat geld toestopte, in totaal 151,62 euro, maar dat hij het tienvoudige profiteerde aan informatie die hij kreeg. De auteur schrijft dat Morsum Magnificat het jarenlange profiteren van de sociale instelling van de hoofdredacteur kotsbeu is en dat anderen die hetzelfde doen, gewaarschuwd zijn.

Ten slotte staat in het artikel dat de dochter van V. op internaat verblijft en dat het een publiek geheim is dat V. de buitenechtelijke zoon is van X [naam], een dokter die ook geen onbesproken figuur is. De appel valt niet ver van de boom, besluit de auteur.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel de privacy schendt en ongegronde beschuldigingen uit en dat Morsum-Magnificat.be onterecht geen kans op wederhoor heeft geboden.

De vermelding dat klager de buitenechtelijke zoon is van dokter X, die met naam genoemd wordt, is een zeer zware inbreuk op de privacy. De moeder van klager heeft dit altijd ontkend en niemand is hiervan op de hoogte. Ook de vader van klager – wiens wettelijke familienaam klager draagt, die altijd voor hem gezorgd heeft en met wie hij een zeer goede band heeft – weet dit niet. Klager is ervan op de hoogte dat die man hem zagezegd verwekt heeft, maar

spreekt hier nooit over. Erik Verbeeck weet dat klager niet geassocieerd wil worden met de dokter. Klager is maatschappelijk actief, maar is geen publiek figuur en er is geen enkele reden om dit te publiceren. Toch doet Morsum-Magnificat.be dit, puur om klager te treffen en hem geld te doen storten. Klager heeft geprobeerd om contact op te nemen met Verbeeck, maar die werd plots ‘incommunicado’ en zei dat klager hem met rust moest laten. Dat blijkt uit een bericht dat hij schreef aan klager: “Laat mij nu aub gerust (...). Wie nog op mij beroep doet en zelf te veel te verbergen heeft wordt aan de schandpaal – en erger – genageld!”

Het artikel vermeldt in dit verband ook dat de appel niet ver van de boom valt, terwijl klager geen enkel contact onderhoudt met zijn zozegde buitenechtelijke vader en niets te maken heeft met zijn praktijken. Morsum-Magnificat.be associeert klager bewust met X om hem te schaden. X kwam in het nieuws voor valsheid in geschrifte, oplichting van het RIZIV, fraude en het verstrekken van anabole steroïden. Hij werd meerdere malen geschorst door de Orde der artsen en zat enkele maanden in de gevangenis. Als Morsum-Magnificat.be dan schrijft dat de appel niet ver van de boom valt, is dat een brug te ver.

Morsum-Magnificat.be vermeldt dat de minderjarige dochter van klager nog steeds op internaat zit, terwijl dit niet klopt. Het heeft ook geen enkele journalistieke meerwaarde.

Het artikel insinueert zonder enig bewijs dat klager zwart geld ontvangt en stelt hem voor als een profiteur van het systeem. Het associeert hem met witwassen van geld en (sociale) fraude, wat kant noch wal raakt en een valse beschuldiging is. Verbeeck verzamelde informatie om dan volstrekt absurde conclusies te trekken. Er bestaat geen enkel dossier over de dingen die in het artikel aan bod komen.

Klager heeft als administratief bediende bij het parket in Brussel meerdere keren met Erik Verbeeck samengewerkt, onder meer vanwege zijn kennis rond nucleaire installaties en bliksemafleiders. Achteraf raakte hij vanuit zijn maatschappelijke activiteiten met hem bevriend. Hij wist toen niet dat Verbeeck gegevens die hij in een privé context van hem te weten kwam ook in artikels zou gaan gebruiken.

Verbeeck schreef soms artikels over maatschappelijke acties van klager, waarvoor hij klager achteraf onder druk zette om daarvoor te betalen. Nochtans heeft klager nooit gevraagd om een artikel te schrijven. Op een bepaald moment besliste klager om niet meer betalen en toen werd Verbeeck boos.

Erik Verbeeck heeft klager vóór publicatie van het artikel niet gecontacteerd. Hij heeft ooit een Whatsapp gestuurd waarin hij zegde dat V. zwart geld wit waste. Klager heeft daarop gereageerd, maar Verbeeck heeft dat antwoord niet gebruikt in zijn publicatie.

Morsum-Magnificat.be heeft het artikel achter de betaalmuur geplaatst nadat klager zijn klacht had ingediend bij de Raad voor de Journalistiek, maar het heeft 21 dagen online gestaan zonder dat iemand ervoor moest betalen.

MORSUM-MAGNIFICAT.BE

Erik Verbeeck begint zijn reactie op de klacht met de melding dat de Raad voor de Journalistiek niet onafhankelijk is, wat volgens hem in het verleden werd bewezen.

Verder meldt hij dat hij de fantast en linkse activist V. al meer dan tien jaar kent en dat die al even veel jaren probleemgevallen op hem afstuurt waarop hij zelf eerder zijn tanden stukbeet.

Bij een eventueel verhoor door Justitie zal Verbeeck de namen geven van personen die zwart geld betaalden, waarvan V. een deeltje voor zichzelf gebruikte en met de rest een factuur betaalde, en dus zwart geld wit maakte. V. krijgt voor evenementen financiële steun van personen van wie de handel en wandel weinig bewonderingswaard is, maar daarvoor sluit hij de ogen, aldus Verbeeck.

Het verhaal over de echte vader van V. is een publiek geheim in de gemeente vanwaar hij afkomstig is. Hij heeft het zelf herhaaldelijk gezegd, ook aan Verbeeck. V. is een publiek figuur en heeft Verbeeck nooit gezegd dat hij hierover niet zou mogen publiceren.

BESLISSING

De vermelding dat klager V. de buitenechtelijke zoon van dokter X zou zijn, waarbij de naam van klager en die van X voluit genoemd worden, betekent een inbreuk op het privéleven. Hetzelfde geldt voor de paragraaf over het verblijf van de minderjarige dochter van V. op internaat. Morsum-Magnificat.be toont geen enkel maatschappelijk belang aan dat de vermelding van deze privé-gegevens zou kunnen rechtvaardigen. Dit betekent dan ook een inbreuk op artikel 23 van de Code over respect voor het privéleven.

De auteur uit verschillende beschuldigingen ten aanzien van klager, onder meer over zwart geld. Hij schrijft dat hij daarvoor zo nodig de bewijzen zal leveren, waarmee hij de schijn wekt dat ze gegrond zouden zijn. De Raad kan dit niet beoordelen, maar stelt wel vast dat de auteur zijn beschuldigingen in het artikel op geen enkele manier onderbouwt of staft. Dat strookt niet met artikel 25 van de Code dat een journalist geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen uit.

Het artikel brengt ernstige beschuldigingen uit die de eer en goede naam van klager betreffen, maar er is geen sprake van loyaal wederhoor, wat nochtans noodzakelijk was. De auteur van het artikel heeft in een Whatsapp-conversatie gemeld dat klager zwart geld wit waste. Klager heeft dat in diezelfde conversatie ontkend en zijn ontkenning kort beargumenteerd. De auteur heeft die reactie niet opgenomen in het artikel. Dat strookt niet met artikel 20 van de Code over wederhoor.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 12 januari 2023